

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **J. S.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym z dnia 3 lipca 2012 r., o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł :

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy .

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 lipca 2012 r., sygn. akt IV WKK 7/12, Przewodniczący Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym odmówił przyjęcia kasacji J. S. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2011 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczona z urzędu adwokat po zbadaniu sprawy nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji, co zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. oświadczyła sądowi na piśmie, zaś skazany poinformowany o tym stanie rzeczy i wezwany do uzupełnienia wymogu przymusu adwokackiego we własnym zakresie, braku formalnego nie usunął.

Skazany wniósł zażalenie, które – mimo błędnego oznaczenia w nagłówku pisma – zdaje się mieć za przedmiot właśnie wspomniane wyżej zarządzenie. Treść zażalenia ogranicza się do zarzutów dotyczących nieprawidłowości postępowania w sprawie zakończonej prawomocnie wyrokiem z dnia 6 grudnia 2011 r. oraz do stwierdzenia, że we własnoręcznej kasacji podniósł okoliczności istotne dla rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 526 § 2 k.p.k. w sposób wyraźny ustanawia tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony postępowaniu kasacyjnemu powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do jej wniesienia. Skutkiem wniesienia przez skazanego osobistej kasacji, w sprawie wyznaczona została adwokat-obrońca z urzędu, która nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji i poinformowała o tym sąd na piśmie. Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu skazany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji, co nie nastąpiło mimo upływu terminu. W tym stanie rzeczy zasadnym stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.